

رازی و خوانندگان

مقدمه :

«گزارش يك واقعت» در نشریه شماره ۱۰، آبان ماه ۶۹ حدیثی از ارزانی قیمت دارو در ایران تحت نام «روایت کلوفیبرات» بود که داستان تکراری قیمت پائین دارو را یکبار دیگر به رخ تمامی دست‌اندرکاران امور می‌کشید. در ارتباط با این مطلب برادرمان دکتر محمدحسین پورغلامی تکمله‌ای پیرامون چگونگی افزایش قیمت دارو و همچنین نکاتی حول و حوش مصرف داروهای پایین آورنده چربی خون خطاب به اینجانب نوشته‌اند که ضمن تشکر از

ایشان، مقاله‌شان را با هم مرور می‌کنیم.
سردبیر
جناب آقای دکتر سیامک تژاد
سردبیر محترم ماهنامه رازی
در ارتباط با مقاله «روایت کلوفیبرات» نکات زیر را قابل توضیح می‌دانم:
اولاً سخنان و تفکر جنابعالی را در این رابطه بسیار متین و بجا دانسته و قطعاً یکی از دلایل عمده نابسامانی وضع دارو قیمت بسیار

ناچیز آن می‌باشد که اصلاً قابل قیاس با هیچ کشوری در دنیا نیست. این امر منجر به خرید بیهوده، انبار و اتلاف شدن در هر خانه‌ای گردیده و عملاً درصد قابل توجهی از داروی تولید شده بدون مصرف به هدر می‌رود و افزایش

قابل توجه قیمت دارو می‌تواند تا حدودی این معضل را برطرف نماید. اما این افزایش قیمت باید با رعایت بعضی مسائل و یا به عبارتی دیگر با تبصره‌هایی صورت پذیرد. به عنوان مثال باید در کنار این افزایش قیمت، داروهای مورد نیاز برخی از افراد جامعه را با پرداخت سوبسید یعنی با قیمت اندک و یا حتی ترجیحاً مجانی در اختیار آنان قرار داد. انجام این امر برای افراد مبتلا به بیماریهای مزمن غیر قابل علاج اما قابل کنترل مثل دیابت، آسم، صرع و... و یا برای عموم سالمندان بالای ۶۵ سال و کلیه کودکان زیر ۵ سال [و یا حتی برای قشرهای کم درآمد جامعه] ضروری است. در غیر این صورت افزایش قیمت دارو در درازمدت نه تنها مشکل‌گشا نبوده بلکه احتمالاً چه از نظر بهداشتی و چه از نظر اقتصادی مضر و خطرناک

خواهد بود.

و اما مسئله قابل ذکر دیگر اینکه در مورد مصرف کلوفیبرات و یا بطور کلی داروهای پایین آورنده چربی خون اخیراً گزارشی دیده می‌شود دال بر اینکه حتی در صورت رعایت دقیق رژیم غذایی و... مصرف اینگونه داروها در بیماران مؤثر و ضروری است. خلاصه‌ی یکی از مقالات که در مجله (Scrip. Nov. 16th. 1990) به نقل از ژورنال معتبر (New England Journal of medicine Nov. 1990) نیز آمده است به شرح زیر تقدیم می‌گردد:

مصرف داروهای پایین آورنده چربی موجب کاهش یا بهبود در آترواسکلروز می‌شود. در مطالعه انجام شده گزارش گردیده که مصرف داروهای چون Lovastatin + Colestipol و یا Niancin + Colestipol حدوداً ۷۳٪ بروز اختلالات قلبی-عروقی را کاهش می‌دهد. برعکس در بیمارانی که فقط از طریق محدودیت رژیم غذایی تحت درمان بودند پیشرفت بیماری کرونر و افزایش بروز برخی اختلالات قلبی-عروقی مشاهده گردیده است. البته قابل ذکر است چون مطالعه مذکور در افراد مبتلا به آنژین یا با سابقه آنفارکتوس و دارای سابقه خانوادگی هیپرلیپوپروتئینمی صورت گرفته است لذا تا انجام مطالعات تکمیلی نتیجه بدست آمده را نمی‌توان به سایر گروههای استفاده کننده از این داروها تعمیم داد.

دکتر محمد حسین پورغلامی